

РЕШЕНИЕ

№ 3747

гр. София, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 01.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3275** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. Т. Р. Б., лице без гражданство, срещу Решение № 1736 от 15.06.2021 година на заместник- председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ към МС), с което на основание чл. 75, ал.1, т.2, вр. с чл.8 и чл.75, ал.1, т.4 вр. чл.9 от ЗУБ е отказано да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Настоящото дело е образувано, след като с Решение № 3147 от 04.04.2022г. по адм. д. № 12252/2021г. Върховният административен съд е отменил Решение № 5545 от 04.10.2021г., постановено по адм. д. № 6819/2021г. по описа на Административен съд София-град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

В жалбата са изложени доводи за нищожност и незаконосъобразност на обжалваното решение, Конкретно сочи, че молбата на оспорващия не е разгледана в светлината на Конвенцията за статута на бежанците и на Директива 2011/95/ ЕС, не е събрана актуална информация за страната на произход на оспорващия, не е обсъдено представеното доказателство от страна на оспорващия, както е посочил АССГ в предходното отменително решение. Излага подробни съображения и в представени писмени бележки. След връщане ма делото от ВАС, моли съда да отмени решението на зам. - председателя на ДАБ – МС като незаконосъобразно и да върне преписката на за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането

на закона. Претендира разноски.

Отвратната страна оспорва жалбата като неоснователна, счита решението за правилно и законосъобразно. Представя административната преписка по издаване на оспорения отказ. Моли жалбата да бъде отхвърлена.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по подадена от Х. Т. Р. Б. молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-864 от 18.06.2020г. (рег.№ УП-91/19.06.2020г.) до председателя на ДАБ. Молбата се явява последваща по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗУБ. Предходните четири административни производства са приключили с влезли в сила решения относно бежанския и хуманитарния статут на чужденеца, след като съдът е отхвърлил жалбите срещу тях.

С решение № 18-ОК/02.07.2020г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, тази молба с вх. № КП-864 от 18.06.2020г не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ. По жалба на Х. Т. Р. Б., с решение № 5787/23.10.2020г., постановено по административно дело № 7375/2020г. по описа на Административен съд — С.-град (АССГ) решението на интервюиращия орган е отменено. В мотивите си съдът е приел, че са налице основанията за разглеждане на последващата молба, тъй като обстоятелството относно регистрацията на жалбоподателя от UNRWA (Агенция на ООН за подпомагане и работа с палестинските бежанци в Близкия изток) не е било предмет на обсъждане в предходните производства по предоставяне на международна закрила. Освен това съдът е намерил за необосновани изводите на административния орган относно липсата на промяна на ситуацията в Ивицата Газа. На административния орган са дадени изрични указания да прецени регистрацията на жалбоподателя в UNRWA с оглед приложението на чл.1D от Конвенцията за бежанците от 1951г. и чл.12, §1, б.“а“ от Квалификационната директива на ЕС като съобрази и становището на Службата на Върховния комисар на ООН за бежанците относно тълкуването и прилагането на тези разпоредби.

В изпълнение на указанията на съда, на 10.11.2020 година с жалбоподателя е проведено интервю от интервюиращ орган при ДАБ към МС, в което потвърждава казаното пред длъжностните лица на ДАБ, арабин е, по религия- мюсюлманин сунит. Представя фотокопие на документ от ВКБООН в [населено място] от 18.06.2020 година, който не е представял досега относно това, че е регистриран в UNRWA, носи и в себе си оригинал на документ от Организацията за освобождение на П. „Ф.“ от 21.11.2018 година, към момента на провеждане на интервюто не е женен и няма деца, всички негови роднини и близки живеят в Ивицата Газа, майка му, баща му, пет сестри и четирима братя, които с в [населено място]. По рождение са от Движение „Ф.“, но няма задължения към тях, симпатизант е движението, но не е член. Баща му е бил офицер и охрана на президента Я. А., не е имал проблеми с официалните палестински власти. Жалбоподателят заявява, че е бил задържан повече от четири пъти за различни периоди - за една седмица, за десет дни, бил е измъчван, като

задържанията са били от органите на „Х.“. Напуснал е легално Ивицата Газа през 2012 година първи или втори април и не се е връщал. Получавал е помощи от UNRWA, а родителите му на всеки три месеца получават помощи. Смята, че, ако се върне, ще бъде убит от „Х.“, веднага ще го арестуват, защото той е срещу тях. За да отиде в Западния бряг трябва разрешение от израелските власти, което те не дават и иска закрила, а от друга страна Газа не става за живеене, там няма никакви права. Не иска да се връща в Газа и иска да живее в България. Напуснал е легално Ивицата Газа, Палестински автономни територии през 2012г. и през ГКПП „Р.“ отишъл в Е., където останал няколко дни, след което заминал легално за Турция със самолет. След няколко дни в Турция влязъл нелегално в Република България в началото на м. април 2012г.

На 28.01.2021 година интервюиращ орган при ДАБ към МС депозира становище до Председател на ДАБ към МС на РБ, с което предлага да бъде отказано предоставянето на международна закрила на оспорващия.

С Решение № 1736/15.06.2021 година зам. –председателят на ДАБ – МС отхвърля молбата на Х. Т. Р. Б. за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган не е кредитирал бежанската история, представена от чужденеца, поради наличието на редица противоречия във фактите, съобщени от Б. при неговите интервюта. Актуалната ситуация в Палестинските автономни територии е преценена въз основа на справка от 27.01.2020г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ. Административният орган е преценил регистрацията на жалбоподателя като палестински бежанец, но е приел, че закрилата, предоставяна от UNRWA, е преустановена по решение на жалбоподателя и няма пречка при завръщането му в страната му по произход той отново да се възползва от тази закрила, поради което спрямо него не намира приложение чл.1D от Конвенцията за статута на бежанците, чл.12, б.“а“ от Квалификационната директива на ЕС. При постановяване на акта си административният орган е обсъдил и § 86 от решението на СЕС по дело С-585/2016г.

Решението е връчено на оспорващия на 21.06.2021 година, на разбираем за него език с помощта на преводач от арабски език.

По делото са приложени всички събрани доказателства в хода на производствата по предоставяне на международна закрила.

Пред съда е представено Становище на Службата на ВКООНБ по тълкуването и прилагането на член 1D от Конвенцията от 1951г. и член 12, параграф 1, буква а) от Квалификационната директива на ЕС. Пред ВАС е представена актуална справка относно П. вх. № МД-35/ 21.01.2022г. Пред настоящата инстанция жалбоподателят представя удостоверение за сключен граждански брак с българската гражданка Д. П. К. от 27.01.2022г. и превод на български език на Позицията на ВКБООН относно връщането в Газа от март 2022г.

От така приетото за установено, настоящият съдът прави следните правни изводи:

Решението е постановено от компетентен административен орган – зам.-председателя на ДАБ при МС, на когото председателят на ДАБ при МС е делегирал правомощията си по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ.

Както посочва ВАС в Решение № 3147 от 04.04.2022г. по адм. д. № 12252/2021г. по описа на ВАС, решението на заместник-председателя на ДАБ, което е предмет на контрол в настоящето производство, не е постановено в противоречие с влязло в сила решение на съда и при неизпълнение на дадени с това решение задължителни

указания.

Заповедта е издадена в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е бил информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод от и на английски език. Видно от представения протокол от проведено интервю, същото е проведено на заявления от жалбоподателя език, като последният изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ молбата е била разгледана индивидуално, като на жалбоподателя е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че жалбоподателят не е обосновал необходимостта от предоставяне на международна закрила. Представеното писмо от Националното движение за освобождение на П. "Ф.", издадено на 21.11.2018г. е идентично по съдържание с писмо, издадено от "Ф." на 05.03.2018г., като и двете писма са обсъждани от административния орган в предходни административни производства по реда на ЗУБ, поради което са преклудирани.

Съдът споделя доводите в обжалваното решение, че представената от жалбоподателя бежанска история, изложена през годините е противоречива и нелогична, поради което може да се направи извод, че е недостоверна и измислена с цел получаване на закрила.

От събраните доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение, поради което липсват законови основания на същия да бъде предоставен статут на бежанец.

От представеното писмо с № BULSO/L020/109 от представителството на ВКБООН в Република България се установява, че Х. Т. Р. Б. е регистриран като палестински бежанец от Представителството на UNRWA в Ивицата Газа.

Както е припомнено в точки 6, 7, 84 от Решение С-585/16 на Съда на Европейския съюз в Л. (СЕС) UNRWA е орган на Организацията на обединените нации, който е

създаден за закрила и помощ на палестинците в Ивицата Газа, Западния бряг, Й., Л. и С. в качеството им на „палестински бежанци“. От това следва, че лице,... което е регистрирано от UNRWA, следва да се ползва от закрила и помощ от този орган с цел подпомагане на неговото благосъстояние в качеството му на бежанец“.

В т. 85 от Решението е посочено, че поради този специфичен статут на бежанец, установен в посочените територии в Близкия изток за палестинците, лицата, регистрирани от UNRWA, по принцип се изключват, по силата на член 12, параграф 1, буква а), първо изречение от Директива 2011/95, който съответства на член 1, буква D, първа алинея от Женевската конвенция, от кръга на бежанците в Съюза. С оглед на това от член 12, параграф 1, буква а), второ изречение от Директива 2011/95, който съответства на член 1, буква D, втора алинея от Женевската конвенция, следва, че когато кандидатът за международна закрила в Съюза вече не се ползва от закрилата или от помощта на UNRWA, това изключение престава да се прилага.

Цитираните разпоредби са транспонирани в чл.12, ал.1, т.4 от ЗУБ, в който е предвидено, че статут на бежанец не се предоставя на чужденец, който се ползва от закрилата или помощта на органи или организации на Организацията на обединените нации, различни от Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, с изключение на случаите, в които тази закрила или помощ е преустановена и положението на лицето не е установено в съответствие със съответната резолюция на Организацията на обединените нации; това лице може да се ползва от привилегиите, произтичащи от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г.

В настоящия случай е установено, че жалбоподателят се е ползвал от закрилата на UNRWA до напускането на Палестинските територии на Ивицата Газа легално по собствено желание. Съгласно тълкуването в т.86 от Решението по дело С-585/16 на СЕС, член 12, параграф 1, буква а), второ изречение от Директива 2011/95 се прилага, когато се установи въз основа на преценка на лично основание на всички относими факти, че съществува сериозна заплаха за личната безопасност на съответния палестинец и че UNRWA, чиято помощ е била поискана от заинтересованото лице, не е в състояние да му осигури условия на живот, отговарящи на нейната мисия, като така посоченият палестинец е принуден поради независещи от волята му обстоятелства да напусне зоната на действие на UNRWA. В този случай, по отношение на посочения палестинец, освен ако попада в обхвата на някое от основанията за изключване, предвидени в член 12, параграф 1, буква б) и параграфи 2 и 3 от тази директива, последната може да се прилага *ipso facto*, без да е необходимо той задължително да докаже, че има основателни опасения от преследване по смисъла на член 2, буква г) от същата директива, до момента, в който има възможност да се завърне на територията на предишното си обичайно пребиваване. В случая не се спори, че жалбоподателят е напуснал по свое желание, легално и не е бил принуден да стори това по независещи от волята му обстоятелства.

В приетото по делото Становище на Службата на ВКООНБ по тълкуването и прилагането на член 1D от Конвенцията от 1951г. и член 12, параграф 1, буква а) от Квалификационната директива на ЕС, палестинските бежанци, които попадат в приложното поле на чл.1 D, са лица, които международната общност вече е признала като бежанци. Както посочва съдът "... Договарящите се държави по Женевската конвенция преднамерено решават през 1951 г. да предоставят на палестинските бежанци специалното отнасяне, предвидено в чл. 1 D от Конвенцията. Главната цел на

член 1 D е да гарантира, че продължава признаването на палестинските бежанци като специфична категория бежанци и че продължава да им предоставя закрила и помощ като на лица, за които вече е установено, че са бежанци, докато положението им бъде уредено окончателно в съответствие с относимите резолюции на Общото събрание на О. нации. Втората цел е да се избегне дублирането на правомощия на UNRWA и ВКБООН по отношение на тази група бежанци“.

Във връзка с преценката за преустановяването на закрилата или помощта на UNRWA, когато палестински бежанци са напуснали зона на действие на UNRWA при застрашаващи обстоятелства, СЕС посочва, че “самото отсъствие от такава зона или доброволното решение да бъде напусната не може да се счита за преустановяване на помощта. От друга страна, ако лицето е било принудено да замине по причини, които не са свързани с неговата воля, това положение може да доведе до констатацията, че помощта, от която се е ползвало лицето е преустановена, по смисъла на второто изречение на чл.12, параграф 1 б. а) от Директива 2004/83.

В случая жалбоподателят е напуснал палестинските територии на Ивицата Газа легално през ГКПП, по своя воля. От друга страна, от международните справки по делото, изготвени от дирекция “Международна дейност” относно П. се установява, че UNRWA продължава да действа и по силата на споразумение със САЩ от 17.07.2021г. ще получи допълнително 135,8 милиона долара. През април 2021г. правителството на САЩ възстановява подкрепата за UNRWA и ѝ предоставя първоначално 150 млн. долара, след което продължава да я финансира.

Съдът намира за правилна и обоснована преценката на административния орган за неоснователност на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на основанията посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1-2, като правилно тази преценка е направена по отношение на страната му на произход, за която органът в особеното производство събира данни, обобщени в нарочна справка.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В разглеждания случай жалбоподателят е напуснал доброволно, а не поради опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унизително

отнасяне или наказание.

Третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Съдът приема, че тя не е налична по отношение на оспорващия.

Член 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО) относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Със свое Решение от 17.02.2009 г. по дело № С- 465/07/Meki Elgafaji and Noor Elgafaji vs Straatssecretaris van Justitie/, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, Съдът на Общността (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011) се постановява, че въпросната норма следва да се тълкува в смисъл, че: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи; и 2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

В конкретния случай, за да отхвърли молбата за този вид закрила, административният орган се позовава, както на твърденията в интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справка за П. с вх. № МД—52/27.01.2021г. На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Приетите по делото справки са изготвени от

компетентен орган, в кръга на правомощията му, представляват официални писмени документи и обвързват съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с тях, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят, нито се сочи техният източник, за да се събират.

Данните от справките се подкрепят и от представената пред настоящата инстанция позиция на ВКБООН относно връщането в Газа от март 2022г., от което не следва извод за наличие на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждански намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Газа, който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (С.) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм).

Пред настоящата инстанция жалбоподателят представя и удостоверение за сключен на 27.01.2022 г. граждански брак с българска гражданка. Този факт може да служи за предоставяне на статут на жалбоподателя относно пребиваването му на територията на страната по друг ред (този по ЗЧРБ), но е неотносим към предоставянето на международна закрила в производството по ЗУБ, доколкото бракът е сключен след влизането на чужденеца на територията на страната и не е с лице, на което е предоставена международна закрила, съгласно изискванията на чл.8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ.

Административният орган е изпълнил задължението си за задълбочено и всестранно установяване на релевантните факти, съгласно дадените от съда указания, което се установява и от мотивите на отменителното решение на ВАС. Изводите на зам. председателя на ДАБ-МС, че по отношение на жалбоподателя не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски от ответника и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не следва да се обсъжда.

Водим от горното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Т. Р. Б., лице без гражданство, срещу Решение № 1736 от 15.06.2021 година на заместник- председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: